

РЕШЕНИЕ

Номер 2230

град Бургас

21
Д-р. Добри
и приложи
06-01-2019

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Бургас, петнадесети състав, на двадесет и осми ноември две хиляди и деветнадесета година в публично заседание в следния състав:

Председател: Лилия Александрова

Членове: 1. Станимир Христов

2. Галя Русева

при секретаря Сийка Хардалова и прокурор Андрей Червенияков като разгледа докладваното от съдия Христов административно дело номер 2511 по описа за 2019 година и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по глава X, раздел III от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по протест на Окръжна прокуратура - Бургас против чл. 93, ал. 2 от Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на Община Созопол (Наредбата). Заявено е твърдение, че Наредбата в оспорената част е незаконосъобразна поради противоречие с материалноправни разпоредби на нормативни актове от по-висока степен. Иска се отмяна на оспорения текст от атакувания подзаконов нормативен акт. Претендират се съдебно-деловодни разноски. В съдебно заседание чрез процесуалния си представител прокурор Андрей Червенияков при Окръжна прокуратура-Бургас поддържа жалбата на основания, изложени в нея.

Ответната страна – Общински съвет (ОБС) Созопол не се представлява в процеса. Представено е писмено становище от надлежно упълномощения процесуален представител адв. Диан Дунев, БАК. Представя административната преписка в частта относно приемането на процесната разпоредба.

След като прецени твърденията на страните, събрания по делото доказателствен материал и съобрази закона, Бургаският административен съд намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството по делото е образувано след като с Решение № 13499/10.10.2019 г. по адм. д. № 4587/2018г. на Върховен административен съд, е било отменено Решение № 328/23.02.2018 г., постановено по адм. д. № 3028/2017 г. от друг тричленен състав на Административен съд - Бургас и делото е върнато за ново разглеждане. Съгласно чл. 224 от АПК, указанията на Върховния административен съд по тълкуването и прилагането на закона са задължителни при по-нататъшното разглеждане на делото.

Протестът е подаден чрез ответника до Административен съд - Бургас от прокурор при Окръжна прокуратура - Бургас по реда и при условията на чл. 186, ал. 2 във вр. с чл. 185, ал. 2, вр. с чл. 16, ал. 1 от АПК, като отговаря на изискванията за форма и съдържание съобразно чл. 150, ал. 1 във връзка с чл. 145, ал. 6 от Закона за съдебната власт, поради което е процесуално допустим.

Наредбата е приета на основание чл. 9 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ) с Решение № 522 по Протокол № 24/26.03.2009 г. на ОБС Созопол.

С Докладна записка изх. № 5-08-00-77/07.11.2011 г., кметът на Община Созопол информира ОбС Созопол за необходимостта от промяна на Наредбата (т. I) и промяна на Наредбата за условията и реда за придобиване, управление и разпореждане с общинска собственост (т. II). Като мотив за промяната е посочено, че при работата на общинската администрация при подготовка и провеждане на процедурите за отдаване под наем и разпореждане с имоти и вещи - общинска собственост е установено несъответствие с наименованието „режийни разноски“ с разпоредбата на чл. 111 от ЗМДТ, съгласно която по производствата се събира такса. При така изложеният единствен мотив, в докладната записка е предложен следният проект на решение, което да бъде прието от ОбС Созопол:

"РЕШЕНИЕ:

1. На основание чл. 22, ал. 2, във вр. с чл. 21, ал. 1, т. 7 от Закон за местното самоуправление и местната администрация, Общински Съвет - Созопол приема следното допълнение и изменение в Наредба за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги територията на Община Созопол, като текстове със следното съдържание:

В „Чл. 93/изм. с решение №/...../...../1/ За производства при разпореждане с недвижими имоти /продажба, замяна, отчуждаване, право на строеж, делба и др./ се заплащат административни такси, върху определената цена без ДДС, изчислени върху:

1. по високата стойност- данъчна или пазарна оценка, определена от лицензиран оценител за:

1.1. имот или вещь, предмет на продажба

1.2. ограниченото възмездно вещно право;

1.3. по скъпият имот или вещь, при замяна;

1.4. реален дял с повисока стойност при делба

2. На база данъчна оценка в случаите на безвъзмездни сделки.

/2/ Административните такси са с минимум 50 /петдесет/ лв и максимум 20 000 /двадесет хиляди лева/ и изчислени както следва:

1. Такса 2%/два процента/ при стойност до 500 000 лв., включително, но не по-малко от 50 лв;

2. Такса 1,8 %/едно цяло и осем процента/ за стойност от 500 000 лв. до 600 000 лв., включително;

3. Такса 1,6 %/едно цяло и шест процента/ за стойност от 600 000 лв. до 700 000 лв., включително;

4. Такса 1,4 %/едно цяло и четири процента/ за стойност от 700 000 лв. до 800 000 лв., включително;

5. Такса 1,2 %/едно цяло и две процента/ за стойност от 800 000 лв. до 900 000 лв., включително;

6. Такса 1,0 %/едно цяло процента/ за стойност над 900 000 лв. до максималния размер от 20 000 лв;

/3/ Административните такси се дължат отделно от таксите, начислявани от ЗМДТ, и съответно се изчисляват на база стойност без включено ДДС. ””

Към докладната записка е приложен текстът на чл. 111 от ЗМДТ.

С Протокол № 1/22.11.2011 г., на свое заседание Комисията по законност, обществен ред, сигурност, граждански права, молби и жалби е разгледала Докладна записка вх. № 191/13.03.2009 г. на кмета на Община Созопол относно изменението на Наредбата, като е предложила на ОбС Созопол да вземе решението така, както е посочено в докладната записка. Представен е списък на присъствалите членове на комисията, като тримата присъстващи от общо пет членове на комисията са гласували "за".

По делото е представен Протокол № 3/24.11.2011 г. за третото редовно заседание на ОбС Созопол, като видно от дневния ред по т. I.2. за разглеждане е предложена

2

Докладна записка изх. № 5-08-00-77/ 07.11.2011 г. (вх. № 526/08.11.2011 г.) на кмета на Община Созопол за приемане на изменение на Наредбата. Във връзка с предложения проект е проведена дискусия между общинските съветници. Предложеният проект на решение е приет без корекции в съдържанието, като от общо 17 гласували, резултатът е "за" - 15, "против" - няма, "въздържал се" - 2. В резултат на проведеното поименно гласуване е прието Решение № 14/24.11.2011 г., с което за първи път в текста на чл. 93 се добавя алинея втора, която до това изменение не е съществувала и която именно е предмет на оспорване.

Прокуратурата оспорва посоченото изменение на Наредбата с доводи, че същото е прието в противоречие с нормативен акт от по-висока степен - чл. 6, чл. 7, чл. 8 и чл. 9 от ЗМДТ. Твърди се, че ОбС Созопол е въвел изискване за заплащане на такса за случай, които не са сред изброените в Раздел II от ЗМДТ и по същество не представляват услуга, за която се изисква заплащане на такса.

Заявеното оспорване от прокуратурата е обявено в ДВ, бр. 98/28.11.2017 г., на интернет-страницата на Върховния административен съд на 22.11.2017 г. и на таблото за обявления на Административен съд - Бургас. По делото не са встъпили заинтересовани страни по смисъла на чл. 189, ал. 2 от АПК.

В изпълнение на задължението си по чл. 224 от АПК, с Разпореждане № 2232/15.10.2019 г., съдията – докладчик на основание чл. 171, ал. 4 от АПК е указал на ответния ОбС Созопол, че за някои обстоятелства от значение за делото не сочи доказателства, а именно: относно спазване на изискванията на чл. 26 и чл. 28 от ЗНА по отношение на оспорената норма на чл. 93, ал. 2 (изм. с Решение № 14/24.11.2011 г. на ОбС Созопол) от Наредбата, както и доказателства за спазване на материалноправните изисквания на чл. 6 - чл. 9 от ЗМДТ. В тази връзка на ответника ОбС Созопол е предоставена възможност до 14.11.2019 г., за която дата е насрочено съдебно заседание, да ангажира доказателства, относими към предмета на спора, в т.ч. и по отношение на посочените факти и обстоятелства. В съдебно заседание на 14.11.2019 г. ответникът се е представлявал от надлежно упълномощения адв. Д.Дунев, БАК, който е посочил, че разпореждането е получено от ответника на 13.11.2019 г. - ден преди съдебно заседание и съответно административният орган на практика не е имал възможност да ангажира своята защита, включително и да представи визираните писмени доказателства. Посочва още, че не е изпълнено разпореждането на чл. 56, ал. 3 от ГПК, съгласно който страната следва да бъде призована най-малко седмица преди насроченото съдебно заседание. За второто по делото заседание на 28.11.2019 г. ответникът не се представлява. Процесуалният представител на ответника е представил писмено становище вх. № 12290/27.11.2019 г. По своето съдържание представеното становище е почти идентично като съдържание със становището, което адв. Дунев е представил по адм. д. № 3028/2017 г. В становището се разглежда компетентността на общинския съвет да приеме наредба по чл. 9 от ЗМДТ. Твърди се, че от приложената докладна записка могат да се изведат мотивите за приемане на оспорената разпоредба. Посочва се обсъждането на докладната записка в съответната постоянна комисия, която се е произнесла изрично относно законосъобразността му. Излагат се доводи във връзка с приложението на чл. 26, ал. 2 и за наличието на индичия за спазването на същия. Относно твърдението в протеста за липса на престация се сочи, че услугите, въведени с оспорената разпоредба са изяснени по вид и по съдържание и таксата се заплаща за потребление на публична услуга, която е комплексна и с дълга продължителност. Изложени са разсъждения и във връзка с приложимостта на чл. 111. Следва изрично да се подчертае, че към становището няма приложени доказателства в изпълнение на Разпореждане № 2232/15.10.2019 г.

При служебно извършената проверка за законосъобразност на оспорвания текст от подзаконов нормативен акт, настоящият съдебен състав констатира, че той е произнесен от компетентен орган, в законоустановената форма, но при съществени нарушения на административнопроизводствените правила за неговото издаване и в противоречие с материалния закон. Този извод се налага по следните съображения:

Нормата на чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 196 от АПК определя, че съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания за оспорване на административните актове по смисъла на чл. 146 от АПК.

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност е разпоредбата на чл. 93, ал2 от Наредбата. Първоначалният текст на чл. 93 е бил със следното съдържание: „За услуги при разпореждане с недвижими имоти (продажба, замяна, отчуждаване, право на строеж, делба и др.) се заплаща 2% върху определената пазарна цена без ДДС“. С Решение № 14/24.11.2011 г. на ОбС Созопол за първи път се променя чл. 93, като в настоящото съдебно производство прокуратурата атакува като незаконосъобразен текстът на ал. 2:

„/2/Административните такси са с минимум 50 /петдесет/лв и максимум 20 000/двадесет хиляди лева/ и изчислени както следва:

1. Такса 2%/два процента/ при стойност до 500 000 лв., включително, но не по-малко от 50лв;

2. Такса 1,8 %/едно цяло и осем процента/ за стойност от 500 000 лв. до 600 000 лв..включително;

3. Такса 1,6 %/едно цяло и шест процента/ за стойност от 600 000 лв. до 700 000 лв.,включително;

4. Такса 1,4 %/едно цяло и четири процента/ за стойност от 700 000 лв. до 800 000 лв.,включително;

5. Такса 1,2 %/едно цяло и две процента/ за стойност от 800 000 лв. до 900 000 лв.,включително;

6. Такса 1,0 %/едно цяло процента/ за стойност над 900 000 лв. до максималния размер от 20 000 лв“

Разгледан по същество, протестът е основателен по следните съображения:

Наредбата, приета от ОбС Созопол, представлява действащ нормативен акт. Наредбата е приета по силата на законова делегация, като Законът за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА) предоставя правомощия на общинския съвет да приема правилници, наредби, решения и инструкции по въпроси от местно значение. В случая наредбата определя рамката за правно регулиране на обществените отношения, свързани с реда за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на общината. Процесната Наредба и в частност оспорената разпоредба, има характер на подзаконов нормативен акт по смисъла на чл. 75, ал. 1 от АПК, тъй като същата се отнася за неопределен и неограничен брой адресати и има многократно правно действие.

Общинският съвет като орган на местно самоуправление на територията на Община Созопол, решава самостоятелно въпросите от местно значение, които законът е предоставил в неговата компетентност. По силата на чл. 76, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 8 от Закона за нормативните актове (ЗНА) всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение. Разпоредбата на чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА предвижда, че в изпълнение на правомощията си по ал. 1 общинският съвет приема правилници, наредби, инструкции, решения, декларации и обръщения.

23

Следователно, процесната наредба е подзаконов нормативен акт, приет на 26.03.2009 г. от ОбС Созопол (§ 8 от ПЗР), като видно от § 3 на Преходните и заключителни разпоредби на същата, тя влиза в сила от 01.04.2009 г. Безспорно от наименованието на същата става ясно, че обществените отношения, които се уреждат с Наредбата, имат местно значение – реда и условията за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на общината. Спазена е изискваната от закона специална форма. Няма спор, че Наредбата е приета от компетентен орган в кръга на неговите правомощия съобразно разпоредбата на чл. 76, ал. 3 от АПК.

Съдът установи съществени нарушения на административно-производствените правила при приемане на протестираната разпоредба. Оспорената разпоредба на чл. 93, ал. 2 от Наредбата е приета на 24.11.2014 г., при действието на ЗНА, редакция ДВ бр. 46/12.06.2007 г. Регламентацията на изработването на проекти на нормативни актове е уредена в гл. III „Изработване на проекти на нормативни актове“, в сила от 01.01.2008 г. Според чл. 26, ал. 1 от ЗНА (в посочената редакция) изработването на проект на нормативен акт се извършва при зачитане на принципите на обоснованост, стабилност, откритост и съгласуваност. Съгласно ал. 2 от същата правна норма преди внасянето на проект на нормативен акт за издаване или приемане от компетентния орган съставителят на проекта го публикува на интернет страницата на съответната институция заедно с мотивите, съответно доклада, като на заинтересованите лица се предоставя най-малко 14-дневен срок за предложения и становища по проекта. Разпоредбата на чл. 37, ал. 3 от ЗНА указва, че нормативните актове на общинските съвети се обнародват в печата или се разгласяват по друг начин на територията на общината. Както от представената административна преписка, така и от неангажирането на изискваните с Разпореждане № 2232/15.10.2019 г. доказателства се установява неизпълнение на изискванията на чл. 26 и чл. 37, ал. 3 от ЗНА.

Съдът не споделя застъпваната теза в становището на процесуалния представител на ответника, че в приложимата редакция на чл. 26 от ЗНА ОбС Созопол е спазил нормативноустановената процедура за приемането на изменението на чл. 93 от Наредбата. По преписката не се представиха доказателства, че изискването на чл. 26, ал. 2 от ЗНА е спазено. Тази норма изрично задължава съставителя на проекта да го публикува на интернет страницата на дадената институция заедно с мотивите. На заинтересуваните лица се предоставя не по-малко от 14 дни срок за предложения и становища по проекта. Никъде в административната преписка не се съдържат данни, че проектът или съобщение за него са били обявени, преди внасянето му за разглеждане от Общинския съвет. Действително, ЗНА не изисква съхранение на извадка от интернет страница на проекта от страна на вносителя. Макар да не е съществува законно установен срок, в който да се съхраняват такива доказателства, то извадката от интернет страницата на общината би следвало да е част от административната преписка по приемане на Наредбата, заедно с докладната и протокола, и с оглед безсрочността на оспорването на нормативните актове, би следвало да се съхранява от административния орган. Целта на чл. 26, ал. 2 ЗНА е да се осигури възможност на заинтересуваните лица да упражнят своето право на участие в производството по подготовката на актовете, засягащи законните им интереси. Публикуването и разгласяването на проекта на акта представляват начина, чрез който се проявява принципът за откритост и съгласуваност, съдържащ се в чл. 26, ал. 1 от ЗНА. Задължение да следи за спазване на цитирания принцип има органът, притежаващ правомощието да приеме или не дадения проект. Дейността на органа следва да бъде съобразена също така с основните принципи на чл. 4, чл. 8 и чл. 12 АПК - за законност, равенство и достъпност, публичност и прозрачност. Процедурата относно приемането на нормативния административен акт, респ. относно неговото изменение е регламентирана

императивно, за да се защити публичният интерес. В тежест на административния орган е да докаже, че при издаването/изменението на подзаконовия нормативен акт са спазени административно производствените правила. Неспазването на 14-дневния срок съставлява съществено нарушение. В подкрепа на същия извод е текстът на чл. 77 от АПК, който задължава компетентния орган да издаде нормативен акт, след като обсъди проекта заедно с направените становища, предложения и възражения. Фактът, че през годините на няколко пъти е променяна интернет страницата на административния орган остава недоказан от ответника, а отделно от това при такива промени нормалната практика е създаване на архивни копия. Несъстоятелно е твърдението, че индичия за спазване на процедурата е датата на докладната записка (08.11.2011 г.), с която е направено предложението и датата, на която същото е гласувано от ОбС Созопол (24.11.2011 г.).

Законът изисва публикуване на мотивите, респ. актът, в който те се съдържат за да може да се спазва принципа на откритостта. Ответникът твърди в писменото си становище, че в докладната записка се съдържат мотиви относно необходимостта от приемане на оспорената разпоредба. Както правилно се сочи в сезирацията протест, мотивите са оскъдни и се отнасят единствено и само до термина "режийни разноси", който следва да се замени с термина "такса". В съдържанието на чл. 93 от Наредбата преди нейното изменение не се използва терминът "режийни разноси". Видно от проекта на предложеното решение се създава нова алинея втора и нова алинея трета, а текстът на чл. 93 се променя по съдържание и се трансформира в алинея първа. В този смисъл алинея втора въвежда размери на такси, за които в посочената докладна записка не се съдържат мотиви. По тази причина, тъй като ответникът не посочва къде именно са изложени конкретни мотиви, свързани с необходимостта от въвеждане на тези такси и начина на определяне на техния размер не може да намери приложение Тълкувателно решение № 16/1975 г. на ОСГК на Върховния съд.

Налице е и друго нарушение на административнопроизводствените правила, което е съществено по своя характер. Нормата на чл. 28 (редакция ДВ, бр. 46/12.06.2007 г.), ал. 1 посочва, че проектът на нормативен акт заедно с мотивите, съответно доклада към него, се внася за обсъждане и приемане от компетентния орган. Съдържанието на мотивите, съответно докладът са изрично определени в алинея втора на същата правна норма: 1. причините, които налагат приемането; 2. целите, които се поставят; 3. финансовите и други средства, необходими за прилагането на новата уредба; 4. очакваните резултати от прилагането, включително финансовите, ако има такива; 5. анализ за съответствие с правото на Европейския съюз. Съгласно алинея трета проект на нормативен акт, към който не са приложени мотиви, съответно доклад, съгласно изискванията по ал. 2, не се обсъжда от компетентния орган. Процесуалния представител на ответникът, с цел да докаже спазването на процесуалните правила във връзка с приемането на изменението на чл. 93 от Наредбата препраща към Докладна записка изх. № 5-08-00-77/07.11.2011 г. на кметът на Община Созопол, но видно от съдържанието на същата изискванията на чл. 28, ал. 2 от ЗНА не са изпълнени за нито едно от петте въведени условия. В този смисъл ОбС Созопол въобще не е следвало да пристъпи към разглеждане, а още по-малко към приемане на изменението на чл. 93 от Наредбата.

Не може да се приеме и твърдението, че постоянната Комисия по законност, обществен ред, сигурност, граждански права, молби и жалби се е произнесла изрично с протоколоно решение по законосъобразността на предложението порект. Видно от протокола за заседанието на комисията, което е порведено на 22.11.2011 г. в 14,00 часа (т.е. преди изтичането 14-дневния срок по смисъла на чл.26 от ЗНА), само е записано, че е проведено обсъждане но липсва каквато и да е информация дали се е обсъждала именно законосъобразността на разглеждания проект.

Така посочените нарушения са съществени нарушения на административно производствените правила и всяко от тях е самостоятелно основание по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК за отмяна на атакуваната разпоредба.

За пълнота на настоящото изложение този съдебен състав намира, че приетата разпоредба - чл. 93, ал. 2 от Наредбата противоречи и на материалния закон, и в този смисъл протестът на Окръжна прокуратура следва да се уважи и на това основание.

Протестиращата прокуратура твърди, че е налице пряко противоречие с нормативен акт от по-висока степен, а именно чл. 6, чл. 7, чл. 8 и чл. 9 от ЗМДТ. Нормата на чл. 6 от ЗМДТ определя видовете местни такси, които общините събират. Според чл. 7, ал. 1 от ЗМДТ Местните такси се определят въз основа на необходимите материално-технически и административни разходи по предоставяне на услугата. В разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от ЗМДТ законодателят е заложил принципите, при спазването на които общинският съвет определя размера на таксите. Съгласно чл. 9 от ЗМДТ общинският съвет приема наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги. В протеста се сочи, че с нормата на алинея втора на чл. 93 от Наредбата се въвеждат нови по вид такси, които не са установени в чл. 6 от ЗМДТ. Твърди се още, че основанието за плащане на такса е предоставяне на услуга, която в случая не е определена по вид и размер, не е посочена от закона и общинският съвет няма правомощия по смисъла на ЗМДТ да въведе подобни такси.

Според становището на ответника таксата, която е определена от общински съвет е обвързана не само с една, а с редица свързани услуги от различен характер, които като окончателен резултат водят до сключване на договори за придобиването и разпореждането с имоти - общинска собственост. Тези договори се сключват в писмена форма и се вписват по разпореждане на съдията по вписванията по местонахождението на имота и по смисъла на чл. 18 от Закона за собствеността имат силата на нотариален акт. Посочва се съдържанието на престацията, която се реализира след подаване на заявлението от заинтересуваното лице. В този смисъл, ответникът твърди, че таксата се заплаща при потребление на публична услуга, която е комплексна и с дълга продължителност (приблизително около два месеца).

Съдът намира за неоснователно възражението на ответника. Следва да се има предвид, че данъкът като публично задължение по своя характер е дължим единствено и само по силата на правната връзка между лицето и конкретния обект - например недвижим имот; превозно средство и др. От своя страна таксата винаги е свързана с предоставяне на услуга. Така описаната такса не определя за кое точно действие се извършва. Съвкупността от всички посочени в становището дейности не се отнасят до всяко производство по разпореждане с недвижими имоти - например учредяването на право на строеж не е свързано със съставяне на акт за общинска собственост и вписването му в Служба по вписванията - Бургас и др. Така посочените дейности са свързани с Наредбата за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинска собственост (приета на основание чл. 8, ал. 2 от Закона за общинската собственост с Решение № 701/05.05.2017 г. на ОбС Созопол. Извършването на тези действия (или поне част от тях) на практика са част от служебните задължения на общинските служители, а не предоставяне на услуги. Ако се приеме, че действително посочените дейности представляват вид административни услуги (а това не е така) то всяка от тях би следвало да бъде оценена самостоятелно, а не да се дава стойност на услугата в съвкупност, което е в противоречие с чл. 8, ал. 2 от ЗМДТ. Неясно как е определен минимума и максимумата на услугата като ценово изражение, което води до нарушение на чл. 8, ал. 1, т. 3 от ЗМДТ. Въвеждането на подобна такса е в пълно противоречие с приложимия материален закон. Не са ангажирани доказателства за спазване на принципа, прокламиран в чл. 8, ал. 1, т. 1 -

общинският съвет определя размера на таксите при спазване на принципа на възстановяване на пълните разходи на общината по предоставяне на услугата;

В становището си ответникът се позовава на нормата на чл. 111 от ЗМДТ, съгласно която по производства за настаняване под наем, продажби, замени или учредяване на вещни права върху общински имоти се заплаща такса. В този смисъл според ответника въведената с чл. 93, ал. 2 такса е в съответствие със закона. Съдът държи да отбележи, че в чл. 34 от Наредбата за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинска собственост, приета от ОбС Созопол при разпореждане с имоти или учредяване на ограничени вещни права върху имоти в полза на физически или юридически лица, същите заплащат на общината административна такса в размер на 2 %, върху стойността на имота/правото, определени съгласно чл. 46, ал. 2, т. 1 и чл. 47 от ЗМДТ, освен ако със закон не е предвидено друго. Следователно, подобна такса във връзка със същите действия, предоставяни от Община Созопол вече е въведена.

При така изложените обстоятелства, настоящият съдебен състав намира, че протестът на Окръжна прокуратура Бургас е основателен и чл. 93, ал. 2 от Наредбата следва да бъде отменен.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 143 във връзка с чл. 196 от АПК, в полза на протестиращата Окръжна прокуратура - Бургас следва да се присъдят разноски за обявление на оспорването в Държавен вестник в размер на 20 лева. Същите са поискани с писмената молба, с която доказателството за заплащането на сумата е представено пред съда.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 193, ал. 1 от АПК, Административен съд Бургас, петнадесети състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ чл. 93, ал. 2 от Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на Община Созопол (приета с Решение № 522 по Протокол № 24/26.03.2009 г. и изменена с Решение № 14 по Протокол № 3/24.11.2011 г. на Общински съвет Созопол).

ОСЪЖДА Общински съвет Созопол да заплати на Окръжна прокуратура - Бургас съдебно - деловодни разноски в размер на 20 (двадесет) лева.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

